

[Josiasen.]

til Livets Ophold for dem og deres, er det jo ikke ligegyldigt, under hvilken Form denne Hjælp ydes. Alle Bestræbelser maa derfor gaa i Retning af at fri de flest mulige for at opnaa Hjælp med Karakter af Fattighjælp eller Hjælp med Retsvirkning. Tabet af de borgerlige Rettigheder har aldrig været til Lykke hverken for den paagældende selv eller for Samfundet i Almindelighed. Misbrug af Midler fra det offentlige maa forhindres, hvilket skinner igennem i Udvalgets Betænkning. Deri er mit Parti fuldt ud enigt — og har altid været enigt —, at det gælder om ikke at taale Misbrug, og det ikke alene med Hensyn til Socialreformen, men ogsaa med Hensyn til andre Love og Foranstaltninger. Mit Parti har ogsaa altid virket for, at den sorte Kokarde i saa faa Tilfælde som muligt bliver hængt paa retskafne Mænd og Kvinder, der uden egen Skyld er kommet i Nød. Som bekendt hviler Forsorgsloven for en Del paa Skønsprincippet, og er der endelig Kommuner, som synes at være gaaet meget vidt med den kommunale Hjælp, saa maa de stedlige sociale Udvalg eller Kommunalbestyrelser vel have skønnet, at det var nødvendigt for at holde de flest mulige Borgere borte fra Hjælp med Retsvirkninger. Jeg vil føje til, at naar man har haft med Kommunalvæsen at gøre, ikke mindst med Forsorgsvæsen, saa ved man, at der er Hundreder af Tilfælde, man bliver stillet over for, hvor Forholdene kan vanskeliggøre Stillingsagen til, hvilken Hjælp der skal ydes. Dertil kommer, at de sociale Forhold og Nøden kan være vidt forskellige i de forskellige Kommuner. Vi har jo ogsaa erfaret, at der er sket en stor Tilflytning fra Landet til Byerne, og adskillige Landkommuner er maaske ved saadan Lejlighed sluppet fri for deres Forpligtelser.

Fra det andet høje Ting foreligger nu Lovforslaget om Ændringer i Forsorgsloven. Efter indgaaende Drøftelser i Folketinget er der opnaaet et Resultat, og de Ændringer, der har fundet Sted, har den højtærede Minister for et Øjeblik siden gjort Rede for ret indgaaende, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg hilser disse Ændringer med største Tilfredshed; det gælder ikke alene Ændringsforslaget vedrørende Lovens § 30, det gælder ogsaa Paragrafferne om Refusionsforhold, men særlig Ændringerne til Lovens § 307, hvor der nu opnaas Mulighed for en human Fortolkning af „Kommunehjælp“. Nu gælder det blot om, at Kommunerne, i hvis Haand Administrationen skal

lægges, paa human og forstaaende Maade vil praktisere Loven til Gavn for de Mennesker, som under givne Forhold maa ty til Hjælp. Der er indført en ny Bestemmelse, som man fra Købstædernes Side ikke har staaet over for tidligere, og det er den, at Amtmanden i visse Tilfælde kan blive den afgørende Myndighed; men jeg vil haabe, at Landets Amtmænd vil tage paa den Sag med fuld Forstaaelse, saaledes at der ikke sker Uret mod nogen, som virkelig trænger til Hjælp.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem Tinget med Støtte fra alle Partier, og jeg vil udtale Ønsket om, at den Tale og Skrift, der har fundet Sted om Misbrug, i Fremtiden maa ophøre.

Efter Lovforslaget bemyndiges Arbejds- og Socialministeren til at lade Forsorgsloven optrykke og bekendtgøre med de Ændringer og Tilføjelser, som er en Følge af det Lovforslag, vi nu behandler. Jeg vil henstille til Ministeren, at den Vejledning, det Cirkulære, eller hvad det bliver, som udsendes, bliver saa klar og fyldestgørende som muligt. Det er af den allerstørste Betydning for Socialudvalgene og Kommunalbestyrelsesmedlemmerne, at de med den størst mulige Lethed kan administrere Loven. I Kommunalraadene, baade paa Landet og i Byerne, hvor man har hele Forsørgelsesvæsenet nærmere ind paa Livet, er Tiden begrænset for de fleste Kommunalbestyrelsesmedlemmer, og det kan undertiden være vanskeligt at sætte sig ind i Lovens Bestemmelser; men jo klarere Vejledningen er, des lettere vil det blive for Administrationen.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Jens Jensen: Nærværende Lovforslag, som det nu foreligger efter at være undergaaet forskellige Ændringer siden dets Fremsettelse i Folketinget, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til Vedtagelse. Man har ved Lovforslaget søgt at raade Bod paa en Del af de Skavanker, der hidtil har bestaaet ved Forsorgslovgivningen.

En af de væsentligste Fejl ved Forsorgsloven af 20. Maj 1933 var, at den ikke indeholdt tydelige og klare Bestemmelser til Forhindring af Misbrug. Man havde ingen Bestemmelser, der satte de tilsynsførende Myndigheder, Socialministeriet og Amterne, i Stand til at forhindre de Kommuner, der ikke forstod deres Opgave, i at yde Understøttelser ud over sømmelige Grænser. De Bestemmelser, der fandtes, var for vage og